

Πρεβεζάνικα Χρονικά

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 57-58 (2021)

Οστική πυκνότητα

Θωμάς Ιωάννου

doi: [10.12681/prch.35247](https://doi.org/10.12681/prch.35247)

Copyright © 2023, Θωμάς Ιωάννου

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Ιωάννου Θ. (2024). Οστική πυκνότητα. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, 11-12. <https://doi.org/10.12681/prch.35247>

Θωμάς ΙΩΑΝΝΟΥ

Οστική πυκνότητα

*Ο Κάλβος και ο Σολωμός έζησαν είκοσι χρόνια
στην ίδια πόλη χωρίς ποτέ να συναντηθούν.
Μανόλης Αναγνωστάκης-ΥΓ.*

Είκοσι χρόνια φάγαμε μαζί στην Κέρκυρα
Κι ένα κρασί δε μοιραστήκαμε

Μα σαν ανοίχτηκα στη θάλασσα
Σ' είδα το δάχτυλο να μου κουνάς
Αντί λευκό μαντίλι
Περίμενες να φύγω Κόντε μου
Το θάρρος σου να ξαναβρείς

Το διάβασα στα χείλη σου το «μπάσταρδε»
Φτυσιά που ήρθες και μου πέταξες
Κι ας νόμισαν οι γύρω σου
Πως μια ξανθούλα πάλι ξεπροβόδιζες

Κράτησες τα Επτάνησα για πάρτη σου
Εφτάψυχος να είσαι ύμνος εθνικός
Κι εγώ ο καρμπονάρος άπελπισ πατρίδος

Δεν πάτησες ποτέ στο έδαφος
Μιας χώρας σκορποχώρι
Να δεις από κοντά πως η στεριά
Πατήθηκε απ' τη σκλαβιά για πάντα
Μα έμεινες στο λόφο σου να τραγουδάς
Με μία θαυμαστών στρατιά να σε φυλάει
Την τάξη προστατεύοντας

Προσάναμμα το Libro d'Oro στα φουγάρα έριξα
Μιας επανάστασης της φάμπρικας
Θάβοντας στου Νησιού την καρβουνόσκηνη
Και ποίηση και γλώσσα και Ιόνιο
Ακόμα και τη φάτσα μου την ξέχασαν

Μέσ' στην αιθαλομίχλη χάνοντας τα ίχνη μου

Δε μου 'γραψες ποτέ τα νέα σου
Ίσως δε σ' άφησε η μαμά σου στα βαθιά να πας
Στο πέλαγος που ένωσε και χώρισε τα χέρια μας

206 κόκαλα σε ξένη γη τα άφησα
Μα βάλθηκαν να μου τα φέρουν πίσω
Το παραμύθι τους για να 'χει σκελετό

Σε τούτο τον υπόκοσμο
Στο χώμα της πατρίδας

Οστά μ' οστά θα μετρηθούμε

[Από την ποιητική ενότητα *Σποραδικά φαινόμενα*]